

DIRECTIVA 2002/38/CE A CONSILIULUI

din 7 mai 2002

de modificare și de modificare temporară a Directivei 77/388/CEE în ceea ce privește regimul privind taxa pe valoarea adăugată aplicabil serviciilor de radiodifuziune și televiziune și anumitor servicii furnizate electronic

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 93,

având în vedere propunerea Comisiei¹,

având în vedere avizul Parlamentului European²,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social³,

întrucât:

- (1) Normele aplicabile în prezent TVA pentru serviciile de radiodifuziune și televiziune și serviciilor furnizate electronic, în temeiul articolului 9 din a Șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri – sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată: bază unitară de stabilire⁴, sunt inadecvate pentru impozitarea acestor servicii consumate în interiorul Comunității și pentru prevenirea distorsiunilor de concurență în acest domeniu.
- (2) În scopul asigurării bunei funcționări a pieței interne, astfel de distorsiuni ar trebui eliminate și ar trebui introduse noi norme armonizate pentru acest tip de activitate. Ar trebui să se ia măsuri pentru a se asigura, în special, că aceste servicii, în cazul în care sunt prestate cu titlu oneros și consumate de clienți stabiliți în Comunitate, sunt impozitate în Comunitate și nu sunt impozitate, în cazul în care sunt consumate în afara Comunității.
- (3) În acest scop, serviciile de radiodifuziune și televiziune și serviciile furnizate electronic, prestate din țări terțe unor persoane stabilite în Comunitate sau din Comunitate unor consumatori stabiliți în țări terțe, ar trebui impozitate acolo unde este stabilit consumatorul serviciilor.
- (4) Pentru a defini serviciile furnizate electronic, într-o anexă la directivă ar trebui incluse exemple de astfel de servicii.

¹ JO C 337 E, 28.11.2000, p. 65.

² JO C 232, 17.8.2001, p. 202.

³ JO C 116, 20.4.2001, p. 59.

⁴ JO L 145, 13.6.1977, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/115/CE a Consiliului (JO L 15, 17.1.2002, p. 24).

- (5) Pentru a facilita respectarea obligațiilor fiscale de către comercianții care prestează servicii furnizate electronic care nu sunt stabiliți și nu trebuie să fie înregistrați în scopuri de TVA în Comunitate, este necesară instituirea unui regim special. Pentru aplicarea acestui regim, orice comerciant care furnizează astfel de servicii prin mijloace electronice unor persoane neimpozabile în Comunitate poate opta, în cazul în care nu este înregistrat în scopuri de TVA din alte motive în Comunitate, pentru înregistrare într-un singur stat membru.
- (6) Un comerciant care nu este stabilit în Comunitate și care dorește să beneficieze de regimul special trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute de acest regim și orice alte dispoziții relevante, în vigoare în statul membru în care sunt consumate serviciile.
- (7) Statul membru de înregistrare trebuie să poată exclude de la regimul special, în anumite condiții, un comerciant care nu este stabilit în Comunitate.
- (8) În cazul în care comerciantul care nu este stabilit în Comunitate optează pentru regimul special, taxa pe valoarea adăugată plătită de comerciant pentru bunurile și serviciile utilizate de acesta, în scopul activităților impozitate care intră sub incidența regimului special, ar trebui rambursată de statul membru în care a fost plătită taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă intrărilor, în conformitate cu reglementările din a Treisprezecea Directivă 86/560/CEE a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității⁵. Restricțiile opționale la rambursare, prevăzute la articolul 2 alineatele (2) și (3) și articolul 4 alineatul (2) din aceeași directivă, nu ar trebui aplicate.
- (9) Sub rezerva condițiilor pe care le stabilesc, statele membre ar trebui să permită depunerea anumitor declarații și deconturi prin mijloace electronice și pot impune, de asemenea, utilizarea unor astfel de mijloace electronice.
- (10) Dispozițiile privind introducerea deconturilor și declarațiilor fiscale electronice ar trebui adoptate cu titlu permanent. Este necesar ca toate celelalte dispoziții să fie adoptate pentru o perioadă temporară de trei ani, care poate fi extinsă, din motive practice, dar acestea trebuie să fie revizuite, în orice caz, pe baza experienței, în termen de trei ani de la 1 iulie 2003.
- (11) Directiva 77/388/CEE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 77/388/CEE se modifică temporar după cum urmează:

1. la articolul 9:

- (a) la alineatul (2) litera (e), punctul final se înlocuiește cu virgulă și se adaugă următoarele liniiuțe:

⁵ JO L 326, 21.11.1986, p. 40.

„- servicii de radiodifuziune și televiziune,

- servicii furnizate electronic, *inter alia*, cele descrise de anexa L.”

(b) la alineatul (2) se adaugă următoarea literă:

„(f) locul unde serviciile menționate la litera (e) ultima liniuță sunt furnizate unor persoane neimpozabile care sunt stabilite, au domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un stat membru, de către o persoană impozabilă care își are sediul activității sale economice sau are un sediu fix de unde furnizează serviciile în afara Comunității sau, în absența unui astfel de sediu sau sediu fix, are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, este locul unde persoana neimpozabilă este stabilită, are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.”

(c) la alineatul (3), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a evita dubla impozitare, neimpozitarea sau distorsiunile de concurență, în ceea ce privește prestarea serviciilor menționate la alineatul (2) litera (e), cu excepția serviciilor menționate la ultima liniuță, atunci când sunt furnizate unor persoane neimpozabile și în ceea ce privește închirierea unor mijloace de transport, statele membre pot lua în considerare:”

(d) alineatul (4) se modifică după cum urmează:

„(4) În cazul serviciilor de telecomunicații, radiodifuziune și televiziune, menționate la alineatul (2) litera (e), furnizate unor persoane neimpozabile care sunt stabilite, au domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un stat membru, de către o persoană impozabilă care își are sediul activității sale economice sau un sediu fix de unde furnizează serviciile în afara Comunității sau, în absența unui astfel de sediu sau sediu fix, are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, statele membre aplică alineatul (3) litera (b).”

2. la articolul 12 alineatul (3) litera (a), se adaugă paragraful al patrulea, după cum urmează:

„Paragraful al treilea nu se aplică serviciilor menționate la articolul 9 alineatul (2) litera (e) ultima liniuță.”

3. se adaugă următorul articol:

„Articolul 26c

Regim special pentru persoanele impozabile, nestabilite în Comunitate, care prestează servicii electronice unor persoane neimpozabile

A. Definiții

În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții, fără să aducă atingere altor dispoziții comunitare:

- (a) «persoană impozabilă nestabilă» înseamnă o persoană impozabilă care nu are sediul activității sale economice sau un sediu fix pe teritoriul Comunității și care nu trebuie să fie înregistrată în scopuri de TVA în temeiul articolului 22;
- (b) «servicii electronice» și «servicii furnizate electronic» înseamnă serviciile menționate la articolul 9 alineatul (2) litera (e) ultima liniuță;
- (c) «stat membru de înregistrare» înseamnă statul membru ales de persoana impozabilă nestabilă pentru anunțarea începerii activității sale ca persoană impozabilă pe teritoriul Comunității, în conformitate cu dispozițiile prezentului articol;
- (d) «stat membru de consum» înseamnă statul membru în care se consideră că sunt prestate serviciile electronice în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) litera (f);
- (e) «decont de taxă pe valoarea adăugată» înseamnă declarația care conține informațiile necesare pentru stabilirea cuantumului impozitului care este datorat în fiecare stat membru.

B. Regim special pentru serviciile furnizate electronic

1. Statele membre permit unei persoane impozabile, nestabilite, care prestează servicii electronice unei persoane neimpozabile care este stabilă, are domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un stat membru, să folosească regimul special în conformitate cu dispozițiile de mai jos. Regimul special se aplică tuturor serviciilor de acest tip prestate în Comunitate.

2. Persoana impozabilă nestabilă declară statului membru de înregistrare momentul în care activitatea sa ca persoană impozabilă începe, încetează sau se modifică, astfel încât nu mai poate utiliza regimul special. Declarația în cauză se face prin mijloace electronice.

Declarația prezentată de persoana impozabilă nestabilă statului membru de înregistrare la începerea activității sale impozabile conține următoarele date de identificare: nume, adresa poștală, adresele electronice, inclusiv pagina de Internet proprie, codul național de înregistrare fiscală, în cazul în care există, și o declarație că persoana nu este înregistrată în scopuri de taxă pe valoarea adăugată în Comunitate. Persoana impozabilă nestabilă notifică statului membru de înregistrare orice modificare a informațiilor declarate.

3. Statul membru de înregistrare identifică persoana impozabilă nestabilă prin intermediul unui număr individual. Pe baza informațiilor utilizate pentru înregistrare, statele membre de consum pot păstra propriile sisteme de înregistrare.

Statul membru de înregistrare comunică persoanei impozabile nestabilite, prin mijloace electronice, numărul de identificare care i-a fost alocat.

4. Statul membru de înregistrare exclude persoana impozabilă nestabilă din registrul de înregistrare, în cazul în care:

- (a) acesta anunță că nu mai prestează servicii electronice, sau

- (b) se poate stabili, în alt mod, că activitățile sale impozabile au încetat, sau
- (c) nu mai îndeplinește cerințele necesare pentru a i se permite să utilizeze regimul special, sau
- (d) nu respectă, în mod repetat, normele privind regimul special.

5. Persoana impozabilă nestabilă prezintă, prin mijloace electronice, statului membru de înregistrare un decont privind taxa pe valoarea adăugată pentru fiecare trimestru, indiferent dacă au fost sau nu prestate servicii electronice. Decontul se depune în termen de 20 de zile de la sfârșitul perioadei de raportare la care se referă.

Decontul privind taxa pe valoarea adăugată include numărul de înregistrare și, pentru fiecare stat membru de consum în care se datorează taxa pe valoarea adăugată, valoarea totală, fără taxa pe valoarea adăugată, a serviciilor electronice prestate în perioada de raportare și cuantumul taxei corespunzătoare. Sunt indicate, de asemenea, cotele taxei și cuantumul total al taxei datorate.

6. Decontul privind taxa pe valoarea adăugată se completează în euro. Statele membre care nu au adoptat euro pot solicita întocmirea decontului în monedele lor naționale. În cazul în care pentru prestarea serviciilor se folosesc alte monede, la completarea decontului privind taxa pe valoarea adăugată se utilizează cursul de schimb valabil în ultima zi a perioadei de raportare. Conversia se efectuează utilizând ratele de schimb publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă, sau, în cazul în care nu se publică cursurile de schimb în ziua respectivă, din ziua următoare de publicare.

7. Persoana impozabilă nestabilă plătește taxa pe valoarea adăugată la depunerea decontului. Plata se face într-un cont bancar în euro, desemnat de statul membru de înregistrare. Statele membre care nu au adoptat euro pot solicita ca plata să se facă într-un cont bancar în moneda lor națională.

8. Fără să aducă atingere articolului 1 alineatul (1) din Directiva 86/560/CEE, persoana impozabilă nestabilă care utilizează acest regim special nu face deduceri în temeiul articolului 17 alineatul (2) din directiva în cauză, ci primește o rambursare, în conformitate cu Directiva 86/560/CEE. Articolul 2 alineatele (2) și (3) și articolul 4 alineatul (2) din Directiva 86/560/CEE nu se aplică rambursărilor acordate pentru serviciile electronice care fac obiectul acestui regim special.

9. Persoana impozabilă nestabilă ține o evidență a tranzacțiilor care fac obiectul acestui regim special, suficient de detaliată pentru a permite administrației fiscale a statului membru de consum să determine corectitudinea decontului privind taxa pe valoarea adăugată, menționat la punctul 5. Aceste înregistrări trebuie puse la dispoziția statului membru de înregistrare și a statului membru de consum, în format electronic, la cererea acestora. Înregistrările în cauză se păstrează pentru o perioadă de 10 ani de la sfârșitul anului în care a avut loc tranzacția.

10. Articolul 21 alineatul (2) litera (b) nu se aplică persoanei impozabile nestabile care a optat pentru acest regim special.”

Articolul 2

Articolul 22, conținut în articolul 28h din Directiva 77/388/CEE, se modifică după cum urmează:

1. la alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) Fiecare persoană impozabilă declară începerea, modificarea sau încetarea activității sale ca persoană impozabilă. Statele membre permit persoanei impozabile, sub rezerva condițiilor pe care le stabilesc, să facă aceste declarații prin mijloace electronice și pot, de asemenea, să solicite utilizarea mijloacelor electronice.”

2. la alineatul (4), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) Fiecare persoană impozabilă depune un decont până la termenul care urmează să fie stabilit de statele membre. Termenul în cauză nu poate depăși două luni de la sfârșitul fiecărei perioade fiscale. Fiecare stat membru stabilește perioada fiscală la o lună, două luni sau un trimestru. Cu toate acestea, statele membre pot stabili perioade fiscale diferite, cu condiția ca acestea să nu depășească un an. Statele membre permit persoanei impozabile, sub rezerva condițiilor pe care le stabilesc, să facă aceste deconturi prin mijloace electronice și pot, de asemenea, să solicite utilizarea mijloacelor electronice.”

3. la alineatul (6), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) Statele membre pot solicita unei persoane impozabile să depună o declarație care să includă toate informațiile prevăzute la alineatul (4) cu privire la tranzacțiile realizate în anul anterior. Declarația în cauză oferă toate informațiile necesare pentru eventualele modificări. Statele membre permit persoanei impozabile, sub rezerva condițiilor pe care le stabilesc, să facă aceste declarații prin mijloace electronice și pot, de asemenea, să solicite utilizarea mijloacelor electronice.”

4. la alineatul (6) litera (b), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Declarația recapitulativă se întocmește pentru fiecare trimestru dintr-o perioadă, în conformitate cu procedurile care vor fi stabilite de statele membre care iau măsurile necesare pentru a se asigura că prevederile privind cooperarea administrativă în domeniul impozitării indirecte sunt respectate în orice situație. Statele membre permit persoanei impozabile, sub rezerva condițiilor pe care le stabilesc, să facă aceste declarații prin mijloace electronice și pot, de asemenea, să solicite utilizarea mijloacelor electronice.”

Articolul 3

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 iulie 2003. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4

Articolul 1 se aplică pentru o perioadă de trei ani, începând cu 1 iulie 2003.

Articolul 5

Pe baza unui raport din partea Comisiei, Consiliul revizuieste dispozițiile articolului 1 din prezenta directivă înainte de 30 iunie 2006 și fie adoptă, hotărând în conformitate cu articolul 93 din tratat, măsuri privind un mecanism electronic adecvat, pe o bază nediscriminatorie, pentru calculul, declararea, colectarea și alocarea veniturilor din impozitele pe serviciile furnizate electronic cu impozitare la locul de consum, fie, în cazul în care se consideră necesar din motive practice, extinde perioada menționată la articolul 4, hotărând în unanimitate, pe baza propunerii Comisiei.

Articolul 6

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 7

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 7 mai 2002.

Pentru Consiliu
Președintele
R. DE RATO Y FIGAREDO

ANEXĂ

„ANEXA L

LISTĂ ILUSTRATIVĂ A SERVICIILOR FURNIZATE ELECTRONIC MENȚIONATE LA ARTICOLUL 9 ALINEATUL (2) LITERA (e)

1. Furnizarea și găzduirea de site-uri informatice, întreținerea de la distanță a programelor și echipamentelor.
2. Furnizarea și actualizarea programelor informatice.
3. Furnizarea de imagini, texte și informații și punerea la dispoziție a unor baze de date.
4. Furnizarea de muzică, filme și jocuri, inclusiv jocuri de noroc și pariuri, și de emisiuni și manifestări politice, culturale, artistice, sportive, științifice și de divertisment.
5. Furnizarea de servicii de învățământ la distanță.

În cazul în care furnizorul unui serviciu și clientul acestuia comunică prin intermediul poștei electronice, acest lucru nu înseamnă, în sine, că serviciul prestat este un serviciu electronic, în înțelesul dispozițiilor articolului 9 alineatul (2) litera (e) ultima liniuță.”